

Invenția se referă la domeniul medicinei, în particular la stomatologia ortopedică, și poate fi utilizată pentru restabilirea formei anatomice și funcției dinților în parte, precum și pentru suplinirea defectelor arcadelor dentare cu construcții demontabile și nedemontabile ale protezelor cu elemente de sprijin pe implant.

Esența invenției constă în aceea că implantul dentar elicoidal constă din părțile detașabilă 1 și intraosoasă 9, unite între ele prin intermediul unei îmbinări cu filet. Partea detașabilă 1 include un cap 2 și un știft filetat 3. Capul 2 este constituit din părțile superioară 4 și de mijloc 5 executate în formă de con trunchiat, amplasat cu baza mare pe partea inferioară 6 a capului 2, executată în formă de suport cilindric. În partea superioară 4 a capului 2 este prevăzut un loc de contact pentru instrument, iar în partea de mijloc 5 sunt executate niște caneluri inelare de retenție 8. Pe axa centrală a capului 2 este amplasat știftul filetat 3. Partea intraosoasă 9 este executată în formă de șurub autofiletabil cu canal orb 10, având forma unui hexaedru în regiunea secțiunii frontale 11 care trece apoi în formă cilindrică 12, dotată cu filet pentru știftul 3 care intră în el. În regiunea capătului părții intraosoase 9 sunt executate trei caneluri longitudinale, amplasate la o distanță egală una de alta. Rugozitățile reliefului pe toată suprafața părții intraosoase sunt egale cu 3...7 μm.

Revendicări: 1

Figuri: 4

